

XIX.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme af 30te Marts 1892.

(Udgiven af Landstingets Udvalg den 21de Januar 1897.)

Paa Grund af Lungesvindsfotens udstrakte Udbredelse her i Landet og dens store Dødelighed, og da det maa anses for hævet over Tvivl, at denne Sygdom, naar den har naaet en vis Udvikling, medfører Smittefare, er Udvalgets Flertal (Holm, Koch, Olesen, P. Pedersen, Fr. Petersen og Schulz) enigt i, at der for det offentlige er Anledning til at træffe Foranstaltninger til at forhindre dens videre Udbredelse. Det følger imidlertid af Sygdommens særlige Bestaffenhed, navnlig dens ofte langsomme Udvikling, og Bæmseligheden ved under denne at holde den syge affondret fra andre, at Bestemmelserne i Lov 30te Marts 1892 om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme i alt Fald for Tiden ikke i nogen større Udstrækning kunne bringes til Anvendelse paa denne Sygdom, men at det offentlige, saa længe Lægevidenskaben i Henseende til Sygdommens Behandling staar paa sit nuværende Standpunkt, nødvendigvis maa indskrænke sig til at anordne Desinfektion af Lokaler og Genstande, som have været benyttede af den syge, og dette endda kun i saadanne Tilfælde, hvor Smittefaren utvivlsomt maa erkendes at være til Stede, hvor-

hos der tillige bør tages Hensyn til, om Desinfektionen kan foretages, uden at denne Foranstaltning paafører den syge uberettigede og pinlige Indskrænkninger. Flertallet billiger derfor, at Lovforslaget gaar ud paa at bemyndige Sundhedskommissionen til, naar Personer ere døde af Lungesvindsfot, efter Reglerne i Lov 30te Marts 1892, § 23, at paabyde og foranstalte Desinfektion af Lokaler, der af saadanne Personer have været benyttede til varigt Ophold, saavel som af de af dem benyttede Sinnedgenstande, Gangklæder og Sengklæder. Det har imidlertid været Genstand for Overvejelse, om man ikke uden Betænknelighed kunde gaaet Skridt videre, og, saaledes som foreslaaet af Sundhedskollegiet, tillige burde anordne Desinfektion af Lokaler, som den syge i længere Tid har beboet, men fraflytter, og af de i disse forblivende, af den syge benyttede Genstande; og for at foreslaa en saadan Udbredelse af Paabudet om Desinfektion kunde vel den Omstændighed tale, at Smittefaren i de sidstnævnte Tilfælde undertiden maa antages at være til Stede i samme Grad som, hvor Sygdommen har haft dødelig Udgang. Naar Flertallet desuagtet ikke stiller